

Yttrandefriheten är ovillkorlig

När Nerikes Allehanda publicerade karikatyrerna av Muhammed i söndags, började islamiska grupper protestera och påstå att de har blivit kränkta och de krävde en ursäkt.

När man kritiserar Koranen blir man hotad till livet. När man karikerar Muhammed, då svarar islamistiska grupper med kravaller. Men från Iran och alla de länder där islam är politisk och utövar sin makt med piskrapp, böter, syrgas, fängelse, stening tills död och avrättningar och där kvinnor tvingas att bära slöja kräver man nu respekt och ursäkter för denna Muhammed-karikatur! Och i detta land, fritt från islamisk makt, pratade man högtidligt om respekt och övertramp genom denna Muhammed-karikatur.

Det som sker dagligen i Iran är så ovärdigt, så kränkande, så hårt mot människor! Därför är kritik mot politisk islam, över huvud taget religiösa makter, profeter, kungar, presidenter vem som helst som sitter i maktpositioner nödvändig. Vi vet ju att annars kör makten över människor. Vi vet ju att det sker dagligen och vi vet att det aldrig tar slut. Om vi inte bjuder motstånd.

Vi moderna och civiliserade människor måste ena oss och försvara den ovillkorliga yttrandefriheten. För yttrandefrihet är meningsfull först när den är ovillkorlig. Om man sätter upp villkor öppnas farliga dörrar – att kunna neka människor det viktigaste av allt – yttrandefrihet.

Politisk islam är kränkt! Och en del av världen brinner! Men vad är en kränkning? Jag tolkar det som en människas känsla. Men det finns inget måttband med vilket man kan mäta en kränkning. En kränkning kan vara vad som helst. För någon är Gud och profeten heliga, för andra ett land och en flagga, för en tredje ras, nation och historien. Ibland kan det räcka att någon påstår att en roman, en film eller en karikatyr är kränkande för att man vill att publicering ska förbjudas.

Men den som känner sig kränkt, stat eller människa, har den värdefullaste tillgången av allt att använda: Ord, för att svara och förklara, ord att använda mot ord och åsikter mot åsikter – inte bomber mot ord.

Yttrandefrihet omfattar allt – politisk islam, islam, alla religioner, helgedomar, personer, politik, kultur, vetenskap, nationalism, rasism, alla tabun.

Och det är samhällets uppgift att skydda yttrandefriheten. Dialogen och diskussionen hjälper allt och alla. Det är med den människan och utvecklingen går framåt. Det är en del av mening med livet, tycker jag

KARIM SHAMOHAMMADI

Representant i Sverige för ex-muslimer i Skandinavien

En djupt kränkande beskrivning

Muslimer är för yttrandefrihet – historiskt och även teologiskt

Angående protesten mot karikatyrerna av Muhammed, frid vare med honom.

Debatten om Lars Vilks Muhammedkarikatyrer förs utan kulturkännedom och respekt, med avsikten eller klumpigheten att provocera och utpeka muslimer. En redan utsatt, diskriminerad och hårt drabbad grupp i samhället.

Muslimer är för yttrandefrihet, historiskt och även teologiskt sett. Yttrandefrihet är en självklar rättighet för alla medborgare. Därför bör man i yttrandefrihetens namn påpeka att beskrivandet av islams siste profet Muhammed som en hund är för en troende muslim djupt kränkande. För det finns alltid en gräns för yttrandefrihet när det gäller symboler och förebilder.

Det som blir uppenbart i denna debatt är att det finns en skillnad mellan en troende muslims inställning till alla människor, och övertygelse och inställning hos dem som menar att man får kränka – och säga – vilka sårbara saker man vill om andra människor. Särskilt om minoriteter och i synnerhet om muslimer och deras tro.

Det är otänkbart för en troende muslim att kränka en medmänniska eller hennes tro och övertygelse. Ett exempel på detta är att i det muslimska landet Malaysia fick en tidning inte ges ut under en månad på grund av att den publicerat en karikatyr av Jesus med en cigarett i handen. En troende muslims inställning till en annan människas person hindrar det. En troende muslim kan kritisera en persons beteende men inte kränka hennes

"Bojkotta Allehanda!" skanderade demonstranterna bland annat. Demonstrationen höll på i en timme och gick lugnt tillvägs.

BLD HANNA HANSSON

De kräver en ursäkt

Demonstranter protesterade mot NA-publicering av Muhammed-bild

OBS! Att Nerikes Allehanda publicerat en bild av Muhammed som rondellhund upprör flera muslimer. I går demonstrerade ett hundratal av dem utanför NA-beogen.

Företrädare för gruppen krävde att NA:s chefredaktör Ulf Johansson skulle be om ursäkt, vilket han inte gjorde. – Vi accepterar inte att man kränker någon. Varken muslimer, kristna, judar

eller någon annan grupp, sa Ghassan Ekdawi, som var med och överlämnade en protestskrivelse.

Sidorna 2-3

Ur NA 25 augusti. På lördagen demonstrerade muslimer utanför NA, för att protestera mot publiceringen av Lars Vilks teckning som föreställde Muhammed som rondellhund.

person med sårande eller nedsättande namn, tilltal eller beskrivningar.

Det är inte heller annat än dubbelmoral att yttrandefriheten bara försvaras när konstnärer kränker muslimer, till exempel uteblev debatten om yttrandefri-

het när den israeliska ambassadören slog sönder Drohr Feilers konstverk på Moderna museet.

Eftersom Lars Vilks teckningar har stoppats på flera konstutställningar i sommar, trodde vi aldrig att NA skulle publicera en av dem. Så nu kräver vi en ursäkt

för att lugna ned situationen. Annars finns det risk att det här leder till internationella förvecklingar, som drabbade Danmark, och till stora demonstrationer här i Sverige.

ISLAMISKA KULTURCENTRET
Örebro

Detta är varken en satir eller en karikatyr

Jag har med stort intresse följt den egendomliga debatt om yttrandefrihet som följde på de så kallade Muhammed-karikatyrerna i en dansk tidning, och nu den så kallade Muhammed-hunden i – bland annat – Nerikes Allehanda. Jag upplever detta som egendomligt av flera skäl.

Det primära skälet är att dessa karikatyrer ju inte alls handlar om vare sig satir eller karikatyr. Muhammed är en historisk profet. Hans liv är känt. Hans gärning är känd. Dels genom Koranen, dels genom Hadiths, och dels genom Sunna. Men hur såg han ut? Ja, det vet vi faktiskt inte.

Vi antar emellertid att han såg ut just som "karikatyrerna". Och, har ni inte noterat det: Att han ser ut just som vår tids stora fiende? Svartmuskig, skäggig, kroknäst, och med bomber och kroksablar i turbanen eller möjligen i de säckiga byxorna. Borde

det inte ringa klockor här? Har vi alldeles glömt hur exempelvis nazisterna projicerade och fortfarande projicerar judar? Skulle vi återropa yttrandefrihet om just de bilderna publicerades igen? Skulle vi över huvud taget publicera dem?

Jag är ingift i en muslimsk släkt. Min fru är sekulariserad muslim och feminist på vänsterkanten (hennes far var för övrigt också sekulariserad muslim och kommunist – det ni!) och hon reagerade väldigt starkt på bilderna. Varför? Av just dessa skäl: Detta är inte karikatyrer av Muhammed – detta är bilder av den muslimska faran. Av neokolonialismens (eller, om man så vill, globaliseringens) eländigt ideologiska bilder av de delar av världen som inte följer de fotsteg ni, här i exempelvis EU, bestämt som mänsklighetens fotsteg." Självt har jag blivit uppväxt i

dels den traditionella socialdemokratiska, kan man väl kalla det, kontexten, som bland mycket annat sade oss: Jag må hata allt du säger, men jag kommer att slåss till mitt sista andetag för din rätt att säga/uttrycka/trycka/publicera det. Som individualistiskt orienterad följer jag detta, samtidigt som jag som sociolog är fullt medveten om att jag också är en historiskt, socialt och kulturellt bestämd individ – alltså en del av mitt kollektiva menings-sammanhang. Jag vet således att också jag är en slags produkt av de processer som omger mig: det moderna, det senmoderna, kapitalismen, demokratin, liberalismen, individualiseringen, urbaniseringen, sekulariseringen etcetera.

Så här enkelt är det: All frihet – och nu talar vi om exempelvis yttrandefrihet – måste alltid förstås i sin historiska kontext,

sin sociala tillhörighet, och sin kultur. Egentligen, vilket vi tycks glömma bort, talar vi inte om frihet till, utan snarare om frihet från. I vår del av världen frihet från feodalismens och det kollektiva medvetandets tvång via de borgerliga revolutionerna till de nya frihetsförklusterna i termer av det industrialiserade och individualistiskt orienterade samhället. Från det feodala tvånget till det kapitalistiska tvånget – från ett sätt att underkastas makt till ett annat.

Nå! Tillbaka till Muhammed. Tillbaka till vår profet. Är det honom vi "karikerar"? Är det honom vi "satiriserar"? Nej, så är det inte. Vi gör precis det som vi har gjort i urminnes tider: Vi beskriver och diskuterar världen i hart när tramsigt etnocentriska termer. Och vi verkar inte ens märka det!

ANDERS JONSSON
Lektor vid Örebro universitet